

d'gd door de Utrechtse schilderes, mevrouw EMMELOT-GABRIËLSE, dat voor immer de wand van de collegezaal zal sieren, immers: om met een variant op HOMERUS te eindigen: TALMA γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντιχῆτος ἄλλων, hij was iemand die tegen vele anderen opwoog.

Bilthoven, 20 December 1947

W. AKKERSDIJK

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen

★

VERDWENEN HYPERTENSIES

Het Bestuur van de Afdeling Arnhem en Omstreken van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst is inzage verleend van de ingezonden stukken en de gevoerde correspondentie van resp. coll. dr. A. J. KAAS en E. A. COHEN inzake een zinsnede in het artikel van prof. dr. DE LANGEN „Verdwenen hypertensies” (1-9-47) over het gebruik van het woord „Concentratiekamp”.

Het Bestuur is van mening dat de gewraakte passage allerminst gelukkig gekozen is, daar ieder weet welk een zee van leed, ellende, dood en onmenselijke wreedheid identiek is met het begrip concentratiekamp.

Het Bestuur deelt geheel de zienswijze der inzenders en betreurt het, dat de redactie, wanneer zij er bezwaar tegen had de stukken in deze vorm te plaatsen, niet harerzijds een mededeling heeft gedaan, dat tot haar leedwezen de draagwijdte van genoemde zinsnede aan haar aandacht is ontsnapt.

Arnhem, 15 Dec. 1947

H. G. VAN HEUSDEN, *secr.*

Ter toelichting van het bovenstaande diene, dat de Clinische les van prof. dr. G. D. DE LANGEN over verdwenen hypertensies, en in het bijzonder over gedaalde bloeddruk bij zieken, die een tijdlang in een kamp hebben doorgebracht, eindigde met de verzuchting: „... soms bekruipt mij de lust om voor sommige mensen de beschikking te hebben over een klein concentratiekamp op het terrein van het ziekenhuis...”

Deze zin bracht een tweetal lezers tot uitlatingen, wier publicatie, naar onze overtuiging, de meeste lezers zouden hebben betreurd.

REDACTIE

OVER DE BEHANDELING VAN HET NAGEBOORTETIJDPERK

De slotzin van het artikel van coll. C. P. BURGER in het *N. T. v. G.*, 30 Augustus 1947, blz. 2479 luidt: Het is gewenst, dat collegae, die ermetrine op de bovenbeschreven wijze toepassen hun resultaat mededelen. Wij weten dan spoedig of deze methode ook gevaren meebrengt. Het slot van het artikel van prof. HOLMER in het *N. T. v. G.*, 13 September 1947, blz. 2611 luidt samengevat: Ermetrine-inspuiten in het nageboortetijdperk betekent spelen met vuur.

Naar aanleiding van bovenstaand wil ik het volgende vermelden: Ermetrine geef ik pas na het nageboortetijdperk. De éne maal dat een vroedvrouw ter plaatse ermetrine in het nageboortetijdperk inspoot, omdat de placenta niet wilde komen en de vrouw af en toe bloed verloor, vond ik ongeveer 1½ uur na de partus een hermetisch gesloten ostium. De losliggende placenta werd in narcose (door een specialist) verwijderd. Ik kreeg de indruk, dat de handgreep van CRÉDÉ door de vroedvrouw niet juist was toegepast, zodat het heel wel mogelijk is, dat coll. BURGER in dit geval, de nageboorte zou hebben te voorschijn gebracht voordat de portio zich sloot.

Mijn enige ervaring met ermetrine in het nageboortetijdperk is dus ongunstig geweest. Het zou m.i. pas toelaatbaar worden om ermetrine toe te passen